

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Conivgio Doctrina

Wigand, Johann

Jhenæ

VD16 W 2745

De Conivgio sacerdotum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36207

DE CONIUG.

*Frustra me colunt mandatis hominum.
Ue, Exite ab ea, scilicet Babylonica meretrice.*

DE CONIUGIO
sacerdotum.

*Ex ijs, quæ hæcenus percurrimus, facile
est tum argumenta validissima pro sacerdo-
tum coniugio colligere, tum nenas, quæ con-
tra obtendantur, diluere & destruere.*

*Probant autem istæ rationes, Episcopos,
sacerdotes seu ministros verbi Dei, quocunq;
censeantur nomine, bona conscientia in coniu-
gio viuere, Deoq; seruire posse.*

A communi natura hominum.

*Deus tam sacerdotes, quam alios homines
condit masculos, hoc est, vt sint idonei ad Con-
iugium. Ergo sacerdotes excludere ex coniu-
gio est pugnare contra Deum, & opus ipsius. Estq;
sacerdotium externus hominum status sicuti
Magistratus, sicuti agricolatus, aut præcepto-
ratus vt ita dicam, tantum verò variat mate-
rijs circa quam, quæ habent suum modum &
finem. Sicuti igitur esse iudicem, esse agrico-
lam, esse pedagogum, non mutat hominis natu-
ram à Deo creatam, neq; impedit coniugium,
Sic nec sacerdotium. Non enim eò demen-
tia progressi sunt pontificij, vt eos quos in sa-
cerdotes legerent, naturæ membris priuarent,*

AN

DE CONIUG.

aut naturales appetitiones è corde exciderent. Fortè enim si id facimus ausi fuissent, pauciores sacerdotes accepissent. Imò ut hypocrisin tegant stolidi homines, volunt suos sacerdotes esse integro corpore, atq; Eunuchos non facile admittunt, quia patres dici volunt, & merentur quoq; egregiè suis adulterijs & fornicationibus.

Appetitiones propagandi sobolem, sunt storgæ physicae, quas vult Deus intra metas coniugij honesti & legitimi contineri. Ac fuissent illæ storgæ ordinatæ & pulcherrimæ, si nõ accessisset illa horribilis disturbatio & ataxia per peccatum. Nunc vero Deus vult in Coniugio, pietate regi æstus carnis, & frena quasi iuyici, ne extrà consuetudinem Coniugalem eua- gentur. Itaq; cum storgis physicis bellũ gerunt qui sacerdotibus Coniugia prohibent.

A consilio & præcepto Dei ad omnes homines pertinente.

Deus ipse sic pronunciat. Non est bonum homini esse solum, faciamus ei adiutorium. Hac vox Dei vera est ac durat, quàm diu homines in hoc mundo viuere debent.

Sed sacerdotes etiã pertinent ad hominũ numerũ, imò Adam ipse quoq; fuit sacerdos.

Argo.

SACERDOTVM.

Ergo non est bonum sacerdotibus etiam-
num ipsos esse solos, sed debent habere suas
vitæ socias, hoc est Coniuges. Nam Deus in
hac sententia de coniugibus differit, non de Cō-
cubinis, non de meretricibus.

Hæc pertinet. Quos Deus coniunxit, homo
non separet. Sed masculos et feminas sine di-
stinctione ordinum aut conditionum, verbo suo
legitimè iungit Deus Coniugio. Ergo sacerdo-
tum Coniugia honesta, nemo vel impedire, vel
dirimere debet. Nam verbum Dei inquit, Non
est bonum homini esse solum. Bonum igitur
est homini, esse Coniugem, id est, sic est à Deo
ordinatum, sic placet Deo, & possunt bona
conscientia Coniuges, in eo vitæ genere viuere
& saluari.

Sed inquit, Christus excipit Eunuchos
propter regnum Dei? Respondeo, Deus ipse
excipit tales, peculiaribus donis à se instru-
tos, nec vult vt quisquam hominum, suo pri-
uato arbitrio eos eximat. Sicuti enim nemo
hominum, cuiquam dona castitatis infundere
potest, ita nemini liberum est, quemquam à
Coniugio honesto arcere.

Illustris & irrefragabilis est sententia
Pauli, quæ complectitur vniuersalem, connexa
grauissima causa, propter fornicationem inq̄
VNVS

SACERDOTVM

VNSQVISQVE vxorem suam habeat, & VNAQVAEQVE suum virum. Itē quod si non se continent, nubant. Audis vnumquemq; & vnamquamq; lege diuina adstringi, qui quæue non accepit à Deo (homines enim non possunt dare) Castitatis sanctæ donum, vt Matrimonio iungantur. Hic non audis sacerdotes. siue laicos distingui, sed vniuersalibus istis vocibus vnusquisq; & vnaqueq;, omnes comprehendit. Usitata autem regula est, Vbi textus non distinguit, nulla est distinctio admittenda. Omnes autem Paulus, non habentes donum Castitatis à Deo peculiare, euidens, certum, suis verbis constringit. Causa verò est grauissima, vt fornicationem vitent, quæ emanere non potest, vbi donum illud singulare et rarum castitatis non adest. Ne autem quis eam fornicationem, tantum de externa pollutione intelligat, Paulus clarè subiungit, Melius est nubere, quam vri. Nam illi interiores pruritus & fædi ardores, quibus sunt obnoxii in calibatu præternaturali viuentes, non quiescunt.

A singulari institutione
sacerdotum.

Paulus Episcopus, presbyteros & diaconos instituens, peculiariter facit mentionem coniugij ipsorum, nec Monachos, nec calibes sacerdotes

terdot
Oportet
vnius
permit
as hon
hoc fit
Loquit
angelic
minibu
Iohann
omnes
citur.
ponder
re Epi
dubio
si vel
Antic
sti post
gem p
sine v
diè no
repu
tres, c
Se
gia m
rys to
quibu
rura c

DE CONIUG.

sacerdotes ordinat. Sic enim inquit 1. Timot. 3.
 Oportet Episcopum irreprehensibilem esse,
 vnius vxoris virum. His verbis non tantum
 permittit Apostolus, vt Episcopi habeant su-
 as honestas coniuges, Sed precipit etiam vt
 hoc fiat, et contendit omnino sic fieri oportere.
 Loquitur autem de ijs, qui donum castitatis
 angelicæ à Deo non acceperunt. Nam id ab ho-
 minibus habere non possunt, ac rarissimi sunt
 Iohannes in mundo, imò ne Apostoli quidem
 omnes, hoc dono fuerunt ornati, vt suo loco di-
 citur. Ergo hoc Paulinum decretum, maximi
 ponderis in Ecclesia Christi esse debet, oportere
 Episcopum esse vnius vxoris virum, ac sine
 dubio Anathema est, qui contrarium statuit,
 si vel angelus de cælo existeret. Summa igitur
 Antichristi imputentia est, qui in Ecclesia Chri-
 sti posterioribus sæculis, planè contrariam le-
 gem protulit, nempe istam: Oportet Episcopum
 sine vxore esse. Nam vxoratum Episcopum, ho-
 diè non ferunt potificij. Scortatorem tamen nõ
 repudiant, quia scilicet sunt Reuerendissimi pa-
 tres, communiter plurimos habentes spurios.

Sed quia verba pauli, sacerdotum coniu-
 gia manifestissimè stabiliunt, ideo variè à va-
 rijs torta atq; conuulsa sunt, tum ab antiquis
 quibusdam, tum etiam à iunioribus, qui nimi-
 rura cælibatum potius vrgendum putauerunt.

Tit.

SACERDOTVM

Tit. 1. de presbyteris inquit Paulus. Con-
stituas per ciuitates presbyteros, sicut & ego
iniunxi tibi, si quis sine crimine est, VNIVS
VXORIS VIR. Ista verba non per impru-
dentiam exciderunt S. Paulo, sed ex spiritu
sancto hac ipsa lex dictata est, presbyteros
(castitatis donum non habentes) tales prae-
ficiendos Ecclesijs, qui sint coniugati. Procul-
dubio autem, nō tantopere sibi constaret Pau-
lus in istis locis, si sacerdotes cœlibes voluisset
creare. Obseruandum igitur diligenter est,
vbi de constituendis & ordinandis Episcopis
presbyteris, & Diaconis quoq; , vt Paulus post
subyiciemus sacro sancta scriptura agit, nusquā
facit mentionem cœlibum sacerdotum, sed
vxoratorum. Recitatur autem causa hac gra-
uissima, oportere eiusmodi personas sacris
actionibus destinatos sine crimine existere.
At qui se continere nequeunt, vt Apostolus
loquitur, hoc est qui non sunt diuinitus prædi-
ti angelico castitatis dono, sine crimine in hoc
amplissimo numere viuere nequeunt. Ergo
Deus vult, vt cum honesta coniuge, honeste
vitam agant.

Porrò quod Paulus disertè inquit Epis-
copi et presbyterum vniq; vxoris maritū esse
oportere, id imprimis Iudaicę cōsuetudini, que
tūc adhuc vigebat, oppōitur, vbi nō tantū laici
sed

SACERDOTVM.

sed etiam sacerdotes, plures simul habebant uxores. Longo enim usu ea consuetudo inualuerat. Sed Paulus norat, Christum reuocasse coniugij rationem, ad primam illam institutionem, ut tantum duo homines, mas nempe & femina isto vita genere consociarentur. Ergo voluit Episcopos, presbyteros, Diaconos, cetera Christianorum multitudini, hac ipsa in re quoq, nempe ut duo tantum in coniugio essent, praeire, & quasi illustri exemplo praealucere.

De Diaconis porro (quorum longè aliud fuit tempore Apostolorum officium, quam nunc in regno pontificis Romani est) Paulus uidem clarissimis verbis pronunciat: Diaconi sint *VNIVS VXORIS VIRI*; non inquit sint cœlibes, Ter igitur Apostolus Domini, vas electum, hanc legem diuinam iteravit, nec restrictionis ullius de tempore, ante vel post consecrationem fecit mentionem. Nam Antichristi partes illa fuerunt, legem istam diuinam à spiritu sancto dilatam, euertere, planeq, contrariam, iuxta Sathanae sui Recloris inspirationem, qui aduersarius nuncupatur & est, sancire.

Est & illud memoria & consideratione dignissimum, in hisce tribus locis, semper librorum etiam mentionem fieri. Episcopum inquit

X

Paulus,

DE CONIUG.

Paulus, oportet filios habere obedientes cum omni gravitate. Presbyteri sunt constituendi, habentes filios fideles non luxuriosos, non inobedientes. Diaconi bene praesint filiis, & suis domibus. Iam si liberorum cura Episcopis, presbyteris, Diaconis demandatur. Ergo vult Paulus, ipse in coniugio vivere, operamque dare, ut fructus ventris quos Deus benigne donat, pie & recte, quod quidem ad ipsos attinet, educantur. Pugnat autem hac liberorum propriorum cura, cum lege Coelibatus, à pontifice Romano eiusque creaturis promulgata, seuque minis & suppliciis corroborata. Nullo autem modo concubinas sacerdotibus Paulus concedit, unde liberos procreant, ad quas quidem immundi coelibes in papatu conivent, atque inde Episcopi & officiales didicerunt quastum facere. O coelibes dignos Antichristi regno. Nam ad Christi regnum impuri isti hirci non pertinent.

Habes igitur, non ex decretis hominum, sed ex verbo Dei omnium liquidissimo, liquidissima testimonia, quod sacerdotibus sit licitum Coniuges honestas habere, earumque consuetudine frui, ac liberorum curam agere, imò quod Episcopos ac presbyteros omnes, Coniuges habere oporteat (Nam sic Apostolus loquitur) si se continere nequeant, ne videlicet sese tentationibus Diabolicis exponant, neque scandalo sint oviculis Christi.

A no-

SACERDOTVM.

A nota Antichristi.

Antichristi character, seu nota, est fugienda & execranda.

Sed lex de prohibitione Coniugij certo hominum generi, nempe sacerdotibus & Monachis, est ipsissima Antichristi nota.

Ergo ista lex fugienda, & execranda est.

Maior non eget probatione. Nam perspicue Paulus inquit. Nulla est conciliatio Christi & Belial. Item, Exite de medio eorum. 2. Cor: 6. Et Iohan: inquit, Si quis acceperit characterem bestie in fronte sua, aut manu sua, hic bibet de vino ira Dei, quod mixtum est mero in calice ira ipsius. Et cruciabitur igne & sulphure in conspectu angelorum sanctorum, & ante conspectum agni. Et sumus supplicij eorum, ascendet in secula seculorum. Nec habent requiem die ac nocte, qui adorauerunt bestiam & imaginem eius, & si quis acceperit characterem nominis eius. Apoc: 14.

Esse autem legem Celibatus in regno pontificio, seu prohibitionem Coniugij, notam seu characterem Antichristi, patet primum ex Pau-

X 2 lo 1 T4

DE CONIUG.

lo x. Timoth: 4. Spiritus inquit, certò dicit, quod nouissimis temporibus discedent quidam à fide, attendentes spiritibus impostoribus, & doctrinis Demoniorum. In hypocrisi loquentium mendacium, & caueriatam habentes conscientiam suam, PROHIBENTIVM NVBERE, abstinere à cibis. Quis verò tanta area frontis erit, ut negare ausit, hic non describi notas siue characteres Antichristi? Demoniorum enim doctrinam appellat, prohibere coniugia. Notum autem est, Paulum Antichristo authorem, Ducem & rectorem attribuere Sathanã seu Diabolum. 2. Thess: 2.

Notent præterea pia pectora, ordinem rerum. Paulus x. Timoth: 3. Primum sancit hanc doctrinam, Episcopum oportere unius VXORIS esse virum. Deinde cap: 4. Mox ei parti, quasi agglutinat per Anathesin istam gravissimam commonesactionem, fore, ut Antichristus inspiratore Diabolo, Coniugium sit prohibitorium. Quinam igitur illi sint hisce nouissimis temporibus, qui austeram publicamque lege Coniugium prohibeant, oculis apertis dispiciant pontificij? In quorum libris extant illa decreta, de Celibatu perpetuo Ecclesiasticorum & sacrorum? An non pontificia statuta prohibent coniugia sacerdotibus? Cur igitur non agnoscunt Antichristi cha-

SACERDOTVM.

sti characterem? Cur non Damones suos duces, atq; rectores, hac in parte, iuxta vocem Pauli exhorrescunt? Cur id spiritui sancto, prorsus enormi blasphemia tribuunt, quod Apostolus adscribit Cacademonibus? O aperite oculos per Deum, quicumq; caractere isto demoniorum imbuti estis. Cogitate de fine, quem Iohannes in Apocalypsi, maximis verborum ponderibus vobis occurr. Deum, Deum caelestem magis, quam homines terrenos metuite. Salutem eternam anteferre momentaneis commodis ac delicijs.

Facilis ut inquit ille, descensus Auerni,
At renocare gradum, superasq; ascendere ad
Hoc opus hic labor est. (auras.)

Dicitur autem, & est prohibitio Coniugij, eas ob causas doctrina Damoniorum. Primum quia est contra ordinationem Dei: Deinde, quia non est lex pudicitia, sed immundicia. Tertio, quia est carnisfina conscientia. Quarto, quia est fons horribilium scelerum.

Ad Minoris probationem, Danielis & Petri quoq; vaticinia iungantur. Nam Daniel praedicit, Antichristum de amore mulierum nihil intellecturum, hoc est, hostem Coniugij honesti futurum, ac prohibiturum amorem coniugalem.

Id vero

DE CONIUG.

Id verò cum Pauli verbis consonat, Antichri-
stum prohibiturum coniugia lege, idq, in finem
non unius tantum, sed multorum Diabolorum.
Voluit autem Paulus, creaturas Papa omnes
complecti.

2. Petr: 2. Scriptum est: Postremis tem-
poribus Magistratus mendaces futuros, introdu-
centes sectas mendaces, post carnem in concupis-
centia immundicia ambulantes. Item oculos ha-
bentes plenos adulterij. Hac autem, ad amissim
quadrant ad cœlibes Pontificios. Nam ipsi tor-
quent miserimas consensuas lege Cœlibatus,
ita ut perpetuo igne concupiscentiarum immun-
dissimarum deflagrent, ac non modo oculis, Sed
toto corpore horribilibus adulterijs, tum manife-
stis tum occultis, sese polluant.

Ab exemplo antiquissimorum sacerdotum.

Notum est omnibus, qui vetus Testamen-
tum legunt, ab initio mundi usq, ad Christum
saluatorem, toti mundo exhibitum, sacerdotes
Dei in Coniugio honesto vixisse, Deoq, docendo
& sacrificando gratos suaveq, olentes cultus ex-
hibuisse. Neq, verò Adam solus, qui primus in-
ter homines sacerdos fuit, in Coniugio vixit, Sed
etiam reliqui heròes ante diluuium, pietate &
sacerdotij dignitate præstantes, ut Seth, Enos,
Kenan,

SACERDOTVM.

Kenan, Mahalaleel, Jared, Henoch, Metusalah, Lamech. Sic deinde, non solum Noah coniunx, cum liberis coniugibus in arca conseruatus est, (non Monachi, non Nonna) sed etiam sacerdotes altissimi Dei, Abraham, Isaac, Iacob, Ioseph, Moses, coniuges fuerunt, qui sacrificia Deo accepta saepe obtulerunt. Postea cum exteruum sacerdotium à Deo, summa cum Maestate in monte syna constitueretur, nulla lex de cœlibatu sacerdotum lata fuit, sed potius lex de coniugio sacerdotum ibi sonuit, & fuerunt Leuitæ ac pontifices Coniuges.

Ab exemplo Apostolorum.

Apostolos, nulla lege cœlibatus à Christo obstrictos fuisse, palàm est. In d. hac vox Christi, non minus ad Apostolos, quàm ad alios pertinet. Erunt duo in carnem vnã. Nec Petrus solum habet coniugam, cum esset primum delectus in numerum discipulorum Christi, vtpotè cuius sororis mentio fiat. Matth. 8. Sed etiam postea circumferens Euangelium Christi, in varijs orbis terrarum partibus, eam secum circumduxit. Nam Paulus diserè scribit. Nunquid non habemus potestatem, sororem mulierculam circumducendi, sicut & ceteri APOSTOLI, & fratres Domini & CEPHAS. Aut solus ego, & Barnabas, non habemus potestatem hoc faciendi? 1. Cor. 9.

X 4

Onig

DE CONIUG.

Quin & Pontificij ipsi, ex suo illo Clemente citant passionem coniugis Petri, & quomodo ille eam ad constantiam, egregè adhortatus sit. Cur igitur, cum petriniissimi haberi velim, moderni pontificij, Petrum sacerdotem, in ducendis coniugibus non imitantur? Imò cur excommunicationibus, carceribus, ferro, flamma, aqua, immaniissimè persequuntur, qui Petri exemplum in ducenda coniuge, sequuntur? Sed lex inquitur obstat? At quis vos iussit legem condere talem, qua contra Petri & Pauli, quos vos nomine magis quàm re ipsa colitis, doctrinam est? Audistis Paulum demoniorum doctrinam appellare eiusmodi prohibitionem Coniugij, Ac Petrus eos, $\text{ἑὸς ὄψιδ' ἀσὺ ἀλὸς}$ nominat. Quo ore igitur aliando, vulum Pauli & Petri sustinebitis? An non dicent, ὀ vos Demoniaci doctores, ὀ $\text{ἑὸς ὄψιδ' ἀσὺ ἀλὸς}$, Sicine vos decuit, nostris abusi nominibus, ad excarnificandos & perdendos sacerdotes, tum corpore tum anima. Discedite a nobis, Antichristi nota deformes hirci.

Ab exemplo Ecclesiæ post Apostolos.

Constat, post Apostolorum tempora, multos Episcopos & sacerdotes in coniugio vixisse,
sine

SACERDOTVM.

sine vlla reprehensione, neq, vllam in Ecclesia Christi legem, de vniuersali prohibitione coniugij sacerdotum, longo tempore notam fuisse. Testatur enim Eusebius, plurimos Episcopos fuisse coniugatos. De Polycrate meminit, quod septem eius maiores fuerunt Episcopi, & hi coniuges habuerunt. Nec facit Eusebius vsquam mentionem, sacerdotibus prohibitum fuisse Matrimonium. Sic Athanasius, & alij Episcopi, extra omnem controuersiam coniuges habuerunt, uersus Nazianzenus, Basiliius, Hilarus, Chryostomus &c.

A Synodorum testimonio.

In Concilio Niceno, nonnulli quidem tentarunt eam legem statuere, sed grauitate Paphnutij Aegyptiani obientum est, ne ea lex promulgaretur. Nam ex verbo Dei assuebat, Honorabiles esse nuptias, & concubium cum legitima uxore, esse castitatem. Hac res argumento est, sacerdotes in Aegypto fuisse coniuges.

In Canonibus Apostolorum, Can: 5.

Episcopus, vel presbyter, vel diaconus, uxorem suam ne eijciat Religionis prae-textu. Sin
X 5 autem

DE CONIUG.

autem eiecerit, segregetur. & si perseveret deponatur. Et cano: 39. Fortassis uxorem habet, aut filios, aut propinquos. Et Cano: 40. Si quis Episcopus, presbyter vel Diaconus, vel omnino ex sacerdoti numero, à nuptijs, carnibus & vino, non propter exercitationem, sed propter abominationem abstinet, oblitus quod omnia valde bona, & quod masculinum & femininum sicut Deus hominem, sed blasphemans calumniatur opificium, vel corrigatur, vel deponatur, & ex Ecclesia eiciatur. Similer & laicus.

Item Gangrensis cano: 4. Si quis discernis inter presbyterum coniugatum, tanquam occasione nuptiarum, quod offerre non debeat, & ab eius oblatione ideo abstinet, Anathema sui. dist. 28. C. si quis.

In synodo sexta. cano: 13. Quoniam Romana Ecclesia, pro Candone iraditum esse cognovimus, ut Diaconi vel presbyteri, qui digni qui ordinentur existimandi sunt, proficiantur, se non amplius suis uxoris coniungendos, nos antiquum Canonem Apostolice professionis ordinationisq, servantes, hominum, qui sunt in sacris, coniugia deinceps ex hoc temporis momento, firma & stabilia esse volumus. Nequaquam ~~eorum cum~~ uxoris coniunctionem dissolvent

163, vel

SACERDOTVM.

tes, vel eos mutua tempore conueniente consue-
tudine priuantes. Quamobrem si quis dignus in-
uentus fuerit, qui hypodiaconus, vel diaconus,
vel presbyter ordinetur, is ad talem gradum as-
sumi nequaquam prohibeatur, si cum legitima
uxore cohabitet. Sed neq; ordinationis tempore
ab eo postuletur, ut proficatur se à legitima cum
uxore consuetudine abstenturum, ne ex eo à Deo
constitutas, & sua presentia benedictas nuptias
iniuria afficere cogantur. Euangelica voce cla-
mante. Que Deus coniunxit, homo non sepa-
ret, & Apostolo docente, Honorabiles nuptias,
& thorum immaculatum, & Alligatus es uxo-
ri, ne quere solutionem.

Item. Si quis præter Apostolicos Canones
incitatus sit aliquem eorum, qui sunt in sacris,
presbyterorum inquit vel Diaconorum, vel
hypodiaconorum, coniunctione cum legitima
uxore & consuetudine priuare, deponatur. Si-
militer & si quis presbyter vel Diaconus, suam
uxorem pietatis prætextu eiecerit, segregatur, &
si perseuerauerit, deponatur.

Ab Ecclesia Orientali.

Retinuit Ecclesia Orientalis sacerdotium
coniugium, ad hodiernum vsq; diem. Sed licet
ea Eccle

DE CONIUG.

ea Ecclesia, in pluribus degenerauerit à pristina puritate fidei, tamen non dubium est, quin Deus etiam in illis locis, omnibus seculis aliam uera sua Ecclesia membra retinuerit, ac retineat adhuc.

Sic & in Calabria. Item in Mosconia, coniugium sacerdotum est retentum.

A nouitate constitutionis.

Constat ex historia Ecclesie Christi, in primis pontifices Romanos, ubi Antichristi regnum, iuxta predictionem in Apocalypsi, confirmari, suasque notas exercere debebat, coniugium sacerdotum legibus prohibuisse. Nam calixto, syrício, & imprimis Gregorio septimo, qui reuera propter horribilia scelera, qua etiam pontifici dissimulare non possunt, uas ira Dei exiuit, hoc immane facinus adscribunt, quod fraude & vi sacerdotibus, legitima coniugia interdixerit.

Notum etiam est, quod Germani sacerdotes, vix ante quingentos annos cogi potuerunt, ut Romano Antichristo, hac in parte parerent. Obtinuit tamen tyrannis & superstitio, ut historia testantur.

A pontificij Iuris testimonijs.

Distincti

SACERDOTVM.

*Distinct: 28. clare inquit. Olim sacerdo-
res habuisse Coniuges, nec dum fuisse introdu-
ctam continentiam Ministrorum altaris.*

*Item Ecclesiam orientalem, non suscipere
generale votum castitatis.*

*Item adducit Canonem Apostolicum. Si
quis docuerit sacerdotem, sub obtentu Religionis
propriam uxorem contemnere, Anathema sit.*

*Item ex Concilio Gangrensi, Si quis dis-
cernit &c. vi supra.*

*Distinct: 31. Si quis nuptias in accusatio-
nem duxerit, ac mulierem fidelem & religiosam
cum viro suo dormientem, abominandam credi-
derit, aut etiam accusandam, tanquam non pos-
se coniugatos in regnum Dei ingredi, Anathema
sit.*

A Pontificiorum scriptorum suffragijs.

*Isidorus de vita Cleri: Clerici aut castimo-
niam non violati corporis perpetuo observare stu-
deant, aut certe vnus matrimonij vinculo foede-
rentur.*

*Aeneas Sylvius dixit: Causas fuisse cur
sacerdo-*

DE CONIUG.

sacerdotibus interdicta sint conjugia, Sed multo
graviore causa esse, quare ipsis restituenda sint
conjugia.

Ulricus Episcopus Augustana Ecclesia,
scribit ad Nicolaum Papam gravem epistolam,
ex verbo Dei perspicue ostendens, sacerdotibus
conjugium honestum prohiberi non debere. Epi-
stola extat in paralipo: Vrsperg: sub Frid: 3.

Item refert Ulricus, ex scriptore Regule
Clericorum & hanc Regulam: Clericus si pud-
icus, aut certe unius Matrimonij vinculo fada-
ratus.

Polydorus Vergilius lib: 5. de Inventione
cap: 4. Sic scribit. Illud tamen dixerim, tan-
tum abfuisse, ut ista COACTA castitas, illam
conjugalem vicerit, ut etiam nullius delicti cri-
men maius ordini dedecus, plus mali religioni,
plus doloris omnibus bonis impresserit, iniusserit,
attulerit, quam sacerdotum libidinis labe. Pro-
inde forsitan tum e' repub: Christiana, quam ex
ordinis usu esset, ut tandem aliquando ius publi-
ci Matrimonij sacerdotibus restituere, quod
ille sine infamia sancte potius colerent, quam se
spurcissime eiusmodi natura vitio turpificerent,
&c.

A sceleribus occultis & Notorijs.

Prohibito Coniugio, sacerdotes Pontifici

181111

SACERDOTVM.

totum orbem suis flagitijs, stupris, adulterijs, fornicationibus, & multis peccatis replerunt, id quod negari non potest. Nam concubinas sacerdotes, siue coquas, hoc est meretrices receperunt in domos, & factus est quaestus officialibus, qui pecuniam procurationis, qua potius scortationis nominari debebat, exegerunt. Loca illa perlustra, in quibus Papatus adhuc viget, & videlicet hoc pro exiguo peccato reputari, quod sacerdotes fornicantur. Imo Pygmius & alij, absq; rubore ausi sunt profueri, tolerabiliores esse fornicationes sacerdotum, quam honesta ipsorum Coniugia. Sic scilicet decet pietatem prodere.

In Canobys, quanta peccata verè Sodomitica perpetrentur, non est ignotum: Scribit S: Viricus Augustanus Episcopus horribilia exempla ad papam Romanum, quanta scelera lex de cœlibatu importet nempe, quod in vno viuario, Sex millia infantium capita sint reperta tempore Gregorij.

Nec sunt illa exempla particularia. Piscine prope Monasteria, in nouissimo die etiam clamabant, & reuelabunt illa scelera.

Quantopere autem in polijs, turba sacerdotum cœlibum, honestati publica noceat, quot matrona & puella ab ipsis contaminentur, nemo ignorat.

Roma, Sodomitica & Sibaritica illa scelera, ma-

DE CONIUG.

ra, magis regnant, & pro nullis peccatis reputantur. Debet enim iusto Dei iudicio, fornicationibus spiritualibus, adiuncta esse fornicatio corporalis.

ARGVMENTA PONTIFICIORVM, CONTRA sacerdotum conjugia.

I.

EX DICTO VETERIS Testamenti.

Mundamini qui portatis vasa Domini, Esa: 52. Ergo sacerdotibus omnibus in nouo Testamento, prohibitum est honestum Coniugium.

Respondeo. Nego consequentiam, quia est fallacia Elenchi, hoc est, Antecedens nihil dicit de Coniugio. Ergo consequens ineptè atq; insulse atroxitur; hoc est nulla est coherencia. Vt autem illusio magis pateat veritatem inquirentibus, tota argumentatio oculis subiciatur.

Qui debent esse mundi, non debent uxores honestas ducere.

Sacerdotes debent esse mundi.

Ergo

SACERDOTVM.

Ergo sacerdotes non debent uxores honestas ducere.

Respondeo. Maior nupiam extat in sacris literis. Imò est principium Diabolicum. Ἀπὸ θεοῦ. Nam creatio & ordinatio Dei, manifestè hoc refutant. Voluit enim primos homines esse Mundos Deus, & condidit eos mundos, hoc est, absq; omni peccato, & tamen Matrimonio eos copulavit, & hanc sententiam ante Eam conditam profert: Non est BONVM hominem esse solum, faciamus ei ADIVTORIVM. Et Adam iuncta sibi, manu Altissimi Dei uxore, hanc legem toti posteritati tanquam summus sacerdos, dicitur, ERUNT DVO IN CARNEM VNAM, nec excipit ullos homines, quos quidem Deus ad Coniugium idoneos condidit. Et quod ista vox etiam in nouo Testamento valeat, sacerdos Christus eam publica voce repetit Matth: 19. Nec ibi discernit vocationes, aut Ordines hominum.

Imò refutat Maiorem etiam, perpetua & pia consuetudo in veteri Testamento. Nam non solum sacerdotes & patriarcha, ante constitutionem externi sub Mose, Verum etiam postea, vsq; ad Christum saluatorem, coniuges honestas habuerunt, & liberos educarunt, id quod instituari nemo potest.

¶

Equidem

DE CONIUG.

Equidem quartum praeceptum, *Mundici-*
um praecepit. Sed in eo Coniugium firmatur, abq;
omni discretionem ordinum. Non enim inquit
Sacerdotes, non debent esse patres aut matres,
Non debent habere liberos ex honestis uxoribus.
Imò hoc praeceptum sancit Coniugium inter om-
nes gentes & homines, nisi Deus peculiaribus
donis & vocationibus, aliquos excipiat.

Sed inquis: Novi Testamenti sacerdotes
excipiuntur? Respondeo. Et cur sacerdotes novi
Testamenti debent esse mundiores sacerdotibus
Veteris Testamenti? Imò hoc dictum proprie so-
nat de sacerdotibus Mosaicis. Nam hi debue-
runt esse mundi, & tamen vixerunt in coniugio
honesto.

Propterea considerem pijs manifestam strui
calumniam verbis Esaiæ. Nam is praecepit sacer-
dotibus Domini, ut non solum externis ritibus
se se purgent ac praeparent, ad amplectendū Mes-
siam, sed etiam ut fide eum cognoscant, accipi-
ant, & doctrinam Euangelij late spargant. Hinc
inquit: Quàm speciosi pedes super montes, an-
nunciantis & predicantis pacem, annunciantis
bonum (ista describunt Euangelij vocem) predi-
cantis salutem, dicentis ad Sion: Regnat Deus
iustus, (hoc est Messias venit) Cap: 52. Psal: 2.
Hæ

SACERDOTVM.

Hæc est illa vera & propria mundities, quàm propheta eo in loco exigit.

Quenam igitur est fatuitas, contra tantum clarum textum garrere, Mundamini, in contione ista prophetica idem esse, quod abiurare coniugium honestum in sacerdotio? Quis tam monstrosa & insana non horret, non detestatur? At tamen spiritus Antichristi, hisce prestigijs adhuc ludificatur homines.

Vanitatem & maliciam talium impostorum, adhuc planius inspicere. Sic etiam surgit Argumentum:

Mundities est, coniugium honestum prorsus per omnem viam abiurare, siue peculiare Dei ad eam rem donum habeas, siue non.

Sed sacerdotes debent esse mundi.

Ergo sacerdotes prorsus debent abiurare honestum coniugium.

Respondeo ad Maiorem, quis inter Ethnicos, nedum inter Christianos, eiusmodi deliramentum probare potest? Dicitur ratio Naturalis, Coniugium, ubi mas & femina honesto federe copulantur, & una viuunt, esse ordinationem Dei, qui adhuc hodie in mundo virumq; sexum pro sua beneuolentia & omnipotentia

T 2 condit,

DE CONIUG.

condit, non conditurus virumq; sexum. si coniugium honestum esset immundities, hoc est, quidam cum sua voluntate non conueniens. Nam hoc est principium immorū: Deus non condit immundiciem, nec delectatur immundicie. Est autem labes accessit ad suum opus, & ea labes in hominibus per parentes naturales propagatur, tamen Deus non est creator istius labis, nec eius approbator. Creat ipse substantiam hominis, sed non creat immundiciem in substantia hominis, quia ea est ex hominibus, ut alias copiosius explicatur.

S. Paulus inquit: Honorabile esse coniugium, & thorum immaculatum. Hebre: 13. Et iubet coniuges sibi inuicem DEBITVM reddere. 1. Corinb: 7. Sed tantus Apostolus, nequam iubet immundiciem.

Mundities itaq; Christiani hominis, siue ille sacerdos sit, siue laicus, est remissio peccatorum per fidem in Christum, & renouatio introducta per Spiritum sanctum, ut timor Dei, inuocatio, celebratio Dei, dilectio proximi &c. fugere peccata & scandala, & in sua vocatione pia, Deo seruire & hominibus. Impurus autem celibatus, intus flammis libidinum prurientibus, & foris membris sese polluentibus, visu ta-

Tu &
Diab
corpo

sacra
clesie
ta di
Ergo
mem
coni
non
quam
quid
runt
vna
fidem
vna
quan
quis
mita
at, q
ctita
ordin
quit

SACERDOTVM.

Qu &c. Non est mundities, sed est balneum
Diaboli, & palus infernalis, omni spirituali &
corporali mundiciei contraria.

Ad lo & istud. Quis unquam dixit, solos
sacerdotes Mundos esse debere? An non tota Ec-
clesia Dei aliàs precipitur, ut sint mundi, iux-
ta dictum: Sancti estote, quia ego sanctus sum.
Ergo iuxta Dialecticam Antichristi omnibus
membris Ecclesia Christi prohibetur honestum
coniugium. Extra controuersiam enim est, quod
non requiratur maior sanctitas in sacerdote
quàm in quolibet Christi membro. Differunt
quidem Vocationes, & opera vocationis, disse-
runt & dona, sed vnus omnium est Christus,
vna doctrina, vnus baptismus, vna iusticia per
fidem, vnus sanctificator Spiritus sanctus, vna
vita aeterna, ac Spiritus Dei operatur, vbi,
quando, & quantum vult. Inde fit, ut furor ali-
quis interdum plus pietatis habeat, quàm Here-
mita. Agricola, plus sanctitatis interdum habe-
at, quàm sacrificulus aut Episcopus. Quia san-
ctitas & Mundities non sunt vllum hominum
ordinem alligata. Spiritus, vbi vult spirat, in-
quit Christus Ioham: 3.

II.

RATIOCINATIO.

¶ 3

Sacerdo-

DE CONIUG.

Sacerdotes veteris Testamenti rem diuinam facturi, eo tempore abstinabant ab uxori-
bus.

Ergo multò magis sacerdotes in nouo Testamento, debent abiurare & perpetuò vitare honestam coniugium.

Respondeo. Nego consequentiam, quia nulla est connexio, hoc est sunt scopa dissoluta. Nam sacerdotes veteris Testamenti, hoc ex precepto Dei faciebant. Pontificij sacerdotes, non habent vllum mandatum Dei, de abiurando atq; vitando in eo vita genere, honesto coniugio. Imo ariende, quid Apostolus ille excellens, qui in tertio caelo fuit, tibi occinat: Esse inquit doctrinam demoniorum, prohibere coniugia. Ergo ista lex, de sacerdotum perpetuo cœlibatu, non Dei est doctrina, sed Diabolorum multorum, non Christi, sed Antichristi, non spiritus sancti, sed spirituum impostorum 1. Timoth. 4. Obtemperat igitur tu miselle homo, vouens & iurans perpetuam eustationem Coniugij, sine Dei precepto, & dono peculiari cuiusnam? Num Deo patri? Non. Num Christo? Non. Num spiritui sancto? Non. Sed ipsissimo Diabolo, teste Apostolo Paulo 1. Timoth. 4.

Item, Ad breue tempus tantum sacerdotes Mosaiici, à consuetudine coniugali abstinabant,
postea

SACERDOTVM.

postea coniugio iterum utebamur, iuxta Dei institutionem. At vos creaturae Papae, totum coniugium abiuratis contra Naturam vestram, & contra Dei ordinationem, & praeceptum.

Externus sacerdotum status, à Mose institutus, est abrogatus. Ergo & talis ritus. Nam error Antichristi est, in nouo Testamento, aliud externum sacerdotium, quod rite oblationes celebret, ad imitationem veteris, esse necessarium. Tota enim epistola ad Hebraeos, hunc errorem re-
darguit & confutat, grauissimisq; argumentis adstruit atq; euincit, vnicam oblatione consummatis esse sanctos, & externum Mosis sacerdotium esse abrogatum. Etsi enim Ecclesia Christi, ordinis gratia, deligit doctores, & Sacramentorum dispensatores, tamen quilibet Christianus, spiritalis est sacerdos, Roma. 12. 1. Petri 2. Apoca: 1. Totam autem huius Argumenti extruccionem, nonnihil inspiciamus. Sic autem contignatur:

Quicquid fecerunt sacerdotes veteris Testamenti, id multo magis, lausq; tenentur sacerdotes noui Testamenti facere.

Sed sacerdotes veteris Testamenti, eo tempore, quo rem diuinam facturi erant, abstinabant à Coniugijs.

Y A

Ergo

DE CONIUG.

Ergo sacerdotes novi Testamenti, tenemur
OMNINO ab honesto Coniugio abstinere.

Respondeo. Maior est delira, & impia,
quia non habet ullum Dei verbum: Insuper ve-
tus illud atq; externum sacerdotium, est abroga-
tum: De nouo autem externo sacerdotio in re-
gno Christi, non extat mandatum diuinum. Imit-
ratio autem in rebus sacris, absq; Dei praecepto,
non tantum stulticia, sed & impietas est. Nam
haec Dei vox, ad omnes pertinet. Non facies,
quod tibi bonum videtur, sed quod EGO tibi
praecipio, hoc **TANTVM** facies.

Deinde in Conclusionem sunt plura, quam
in praemissis. Et quenam est ista collatio? Ipsi
ad breue tempus abstinnerunt ex mandato Dei.
Ergo nos per totum vita tempus, omnino abstine-
bimus, idq; sine mandato. Quid est phanatifi-
mus, si hoc non est? Ab omni ratione abhorret,
tam stolidè & furiosè ratiocinari. Sed Anti-
christi Romani illusiones, hoc est doctrinam de-
moniorum, non docet alijs fundamentis nisi. In-
super reprobam prorsus mentem arguit, quod de
tam insulsis argumentis moniti Pontificij, tamen
nullo prorsus rubore suffunduntur. Sed amenes
ac furentes, notas Antichristi retinere cupiunt.

III.

RATIO

SACERDOTVM.
RATIOCINATIO.

Si Abimelech panes propositionis noluit dare seruis Dauidis, nisi confessis, quod triduo ab uxoribus abstinuissent 2. Reg. 21.

Ergo multo magis y debent in perpetuum ab honesto coniugio abstinere, qui panem illum manibus contrectant, qui est mundi uita.

Respondeo. Nego consequentiam, Quia nulla est connexio. Nam historia ibi nihil dicit de prohibitione Coniugij, tantum requirit Abimelech, ut eo die quo accipiunt panes consecratos ad exsaturandam famelicum corpus, immunes fuerint a consuetudine coniugali. Hic respondet Dauid alacriter, siquidem de mulieribus agatur, iam triduo sese abstinuisse, significans, non solum eo die, sese coniuges non attigisse. Nec fertur ibi lex sacerdotibus noui Testamenti. Proinde ineptissimum est, ex hac historia, demoniorum doctrinam de prohibitione Coniugij uelle obtinere.

Etsi autem Argumentum alio modo contextas, tamen res eodem redit, ut:

Panem sacrum manibus contrectantes, debent abstinere ab usu Coniugali, quoniam id faciunt.

I S

Sed

DE CONIUG.

Sed sacerdotes noui Testamenti, quotidiana panem sacrum manibus tractant.

Ergo debent quotidie abstinere ab usu coniugali, hoc est in unuersum ab honesto coniugio.

Respondeo Primum. Maior nuptiam exat in nouo Testamento. Deinde nego Minorem. Nam male tractant panem in suis priuata Missis missifices, quia sine uerbo Dei, imò contra institutionem Christi tractant. Nam Christus non instituit oblationem sui corporis & sanguinis in Cœna, sed Testamentum condidit, quo distribui sumentibus suum corpus cum pane, & suum sanguinem cum uino uoluit, ut sonant uerba manifesta, Accipite, comedite, Bibite ex hoc omnes &c. Accipere autem, comedere, bibere, non est offerre, sacrificare, sistere Deo patri. Nec iubet Christus, te sacrificulum tantum comedere & bibere, sed OMNES. Ergo priuata Missæ, quæ sunt ab uno homine, pro uiuis & mortuis, absq; distributione corporis & sanguinis Domini, sunt mera Antichristi opera, prophanantia sacram Cœnam, & permutantia eam in usum, non institutum à Christo, imò contra usum, quem Christus tradidit, & sunt furta totius Ecclesie, quibus hoc quod distribui debebat, hoc est comedi & bibi, Missæ solum ibi uorant

ac ex

SACERDOTVM.

ac exorbet, tantum gestulationes quasdam more agyrtarum, stolido populo ostentans. Præterea à lege ceremoniali populi Iudaici à Deo traditis, & num aboliti, ad ritum Antichristi, carentem omni Dei verbo, imò prohibitum disertis verbis in nouo Testamento, nihil sequitur.

IIII.

EX DICTIS NOVI
TESTAMENTI.

Matth: 19. Sunt Eunuchi, qui seipfos castrauerunt propter regnum cælorum.

Ergo Sacerdotes omnes, debent abiurare honesta Coniugia.

Respondeo. Teneo consequentia in regno Antichristi. Nam is debet prohibere coniugia certa lege, eaq; in parte doctrinam Daemoniorum, a quibus obsidetur ac regitur, palàm promulgare.

Sed in Ecclesia Christi, vanitas illationis palàm per Dei gratiam cernitur. Nihil enim cohæret.

Christus ibi in genere de hominibus loquitur neq; ordinem aliquem definit aut designat.
Deinda

DE CONIUG.

Deinde loquitur de miraculoso, ac diuino castitatis dono, ubi homo & corpore & anima mundus viuere potest, seseq; à coniugio abstinere, ut Deo impensius seruiat. Addit autem, Qui potest capere capiat. Et Paulò ante dixerat: Non omnes (audi, non omnes) capiunt verbum hoc, Sed quibus datum est. Notanter inquit, quibus datum est, hoc est, quos Deus ex genere humano excerpit, ac singulari consilio, isto rarissimo dono propter causas graues exornat. Dona autem Dei peculiaria, rara, eximia, non sunt trahenda ad communem regulam. Non enim sua sunt in potestate hominis.

Et nota sunt alia praecepta: Vitanda fornicationis gratia, unusquisq; suam habeat coniugem. Item, Quae non continet, nubat. Melius est nubere quam vri.

Non tantum igitur manifesta vis inferitur dicto Christi, sed stupenda stoliditas in pontificijs deprehenditur, qui ex hoc dicto conantur impurissimum sacerdotum coelibatum stabiliri.

Argumentantur & tali ratione:

Si laici debent se castrare propter regnum Dei, multò id magis sacerdotes debent facere.

Sed

SACERDOTVM.

Sed omnibus hominibus hoc dicit Christus:
sunt qui se castratum propter regnum Dei.

Ergo multò magis sacerdotes debent se castrare propter regnum Dei.

Respondeo. Minor nequaquam respondet terminis Maioris. Debebat enim sic sonare. Sed laici debent se castrare propter regnum Dei. Hac autem falsissima est, & a mente dictoꝝ Christi alienissima est. Non enim statuit hic Christus praeceptum, sed narrat donum, item factum, & quidem singulare, ac rarum. Nam ibi expresse particularis ponitur, sunt, scilicet quidam. Disseritè asseuerat, Non omnes tales esse. Dicit quidem toti Ecclesia hoc Christus, esse quosdam, qui semetipsos castrarint propter regnum Dei, sed non dicit, omnes sic esse debere. Addit etiam: Qui potest capere capiat. Minor itaq; non respondet Maiori.

Maior autem prorsus neganda est, quia haec non habentur in sacris literis. Nam non mandatur laicis, ut omnes castitatem extra coniugium praestent. Spiritualem quidem castitatem, etiam in ipso coniugio legitimo, praestare tenentur omnes Christiani, Sed ut omnes à Coniugio honesto abstineant, contra verbum & mandatum

DE CONIUG.

datum Dei est. Est autem spiritualis illa Castitas Christianorum, ope spiritus sancti, vagantes cogitationes, & motus cordis cohercere, verbagesusq; frenare, ne quid libidinosi committant, & coniugio honesto esse contentum.

Porro merus est fanatismus atq; impossura, quod Pontificij de castitate sacerdotum suorum contendunt. Nam inter multa millia pontificiorum sacerdotum, non potes unum monstrare, qui sit mente & corpore castus, sed fere omnes sunt scortatores, adulteri, & pollutissimi homines. Imo non verentur Episcopi pontificij, procurationis pecuniam ab istis impuris hircis postulare, ut concubinam, hoc est meretricem ipsis alere liceat. Quam egregia igitur hac est ludificatio Diaboli? Papa sua Diabolica lege, ut Apostolus nominet, prohibet sacerdotibus coniugia, & vult omnes sacerdotes esse castos mente & corpore, id quod in hac deprauata, hominum natura, est impossibile. Ergo de facto ipso, recipit omnes sacerdotes (exceptis paucissimis) fornicatores, adulteros, saepe etiam incaestuosos.

Examina quaeso uniuersum papatum caelibem, in uniuersa Europa, & indica eos, qui mente & corpore post votum, impolluti per omnem aetatem vixerint? Vbi est ille catalogus? In-

vide d
Cardi
Mon
in om
Sacer
pessim

tem sp
nulla
re: T
nem
profs

prohi
ducer

ores
sunt i
moinu
cepe d

SACERDOTVM.

vide à Papis sanctissimis scortatoribus. Perge per Cardinales, per Episcopos, per Canonicos, per Monachos, per Sacerdotes: An non experientia in omnibus regionibus manifesta docet, plerasq; Sacerdotum domus, propter concubinas, esse turpissima lupanaria?

Insuper, reprobam in istis hominibus mentem specta. Non erubescit Pyghius, & alia nonnulla Papa monstra vi & alibi mortui, oblaterare: Tolerabiliorem esse sacerdotum fornicationem, quàm honestum conjugium. Hac vox prorsus est Diabolica, & tota Antichristi.

V.

RATIOCINATIO.

Quicquid Christus non precepit, id potest prohiberi.

Christus non precipit sacerdotibus uxores ducere.

Ergo sacerdotibus potest prohiberi, ne uxores ducant.

Respondeo. Neganda est Maior. Nam non sunt illaqueanda aut captiuanda conscientia hominum in Ecclesia Dei, nouis legibus humanis.

Deinde

DE CONIUG.

Deinde & Minor falsa est. Nam Christus de toto genere humano reperit hanc legem, ut homo adhaereat uxori sua, & sint duo in carnem unam. Sed Sacerdotes pontificy quoq, sunt homines. Tantum verò à Christo ad hoc praecepto eximuntur, qui singulari Dei consilio, dono castitatis Angelica sunt ornati. Hi verò in mundo sunt quàm rarissimi, ut gemma. Deinde Pauli doctrina est praeceptum, ut Episcopi & presbyteri, sint unius uxoris mariti 1. Timoth: 3. Tit. 1. Est igitur manifestum, & sceleratum mendacium, Christum non praecepisse sacerdotibus coniugium honestum.

VI.

RATIOCINATIO.
AB EXEMPLO CHRISTI.

Christus fuit caelebs.

Christus est sacerdos.

Ergo sacerdotes Christi omnes debent esse Caelibes, & abiurare honesta coniugia.

Respondeo. Stultorum plena sunt omnia. Vinam verò non ferent blasphemi. Plus autem est

in Conc
non est
intellig

am om
debent

tes, de

sacerd
etiam
dempt
debent
dos ob
pontifi
di. Chr
ram pa
tes, de
ac don
aut ob
na, au
deben

SACERDOTVM.

in Conclusionē, quam in præmissis. Nam Maior non est vniuersalis. Vt autem futilitas melius intelligatur, Sic resoluatur Argumentatio.

Quidquid Christus sacerdos fuit, id etiam omnes noui Testamenti sacerdotes esse debent.

Christus fuit cælebs.

Ergo omnes noui Testamenti sacerdotes, debent esse cælibes.

Respondedo. Maior est fanatica. Christus sacerdos fuit Deus. Ergo sacerdotes pontificij etiam debent esse Dij. Christus sacerdos fuit redemptor mundi. Ergo & pontificij sacerdotes, debent esse Saluatores mundi. Christus sacerdos obrulit semetipsam in ara crucis. Ergo & pontificij sacerdotes, debent in crucem suspendi. Christus sacerdos sedet ac regnat ad dexteram patris æterni. Ergo & pontificij sacerdotes, debent ad dexteram patris cælestis sedere ac dominari. Christus sacerdos non missificauit aut obrulit vnquam in templo Hierosolymitana, aut alio. Ergo & pontificij sacerdotes, non debent missificare in vlllo templo &c.

Causa autem, cur Christus voluerit esse
cælebs,

DE CONIUG.

Cælebs, est manifesta, quia non venerat, gene-
ratione carnali homines multiplicare, Sed mul-
tiplicatos iuxta suam institutionem Gene: 1
saluare à peccato & morte, & spiritualiter
verbo ac spiritu, ad vitam æternam regenerare.

Postremò si isthac Argumentatio esset
vera, tum Coniugati Episcopi omnes, quos qui-
dem nequaq; reijcit vetus Ecclesia, essent
damnati, nihilq; excusationis meriti essent, li-
cet ante ordinationem in Coniugio extitissent.

VII.

RATIOCINATIO

Ex Apostolico Dicto.

1. Corint : 7. Qui sine vxore est, curat
quæ Domini sunt, quomodo placeat Dom: no.
Qui autem cum vxore est, curat quæ sunt m: n:
di, quomodo placeat vxori.

Ergo sacerdotes debent legé castitatis
adstringi, vt abiurent honestum coniugium per
omnem vitam.

Respondeo. Quæ ratio Consequentia? A
baculo scilicet ad angulum. Dictum generali-
ter loquitur de ijs, qui dono castitatis diuini-
tus

tus don
omnes
matrim
habent
Inquit
hoc est
culosun
exhibe
Item, v
Sed vn
Deo. A

S
Argun

Q
di & c
vxore

Se
rium l
licitud
vt pla

E
vxore

R
ex Ra
nem.

SACERDOTVM.

us donato excellunt, nec tradit regulam, quod omnes debeant vitare seu abiurare honestum matrimonium. Manifeste enim discernit inter habentes donum castitatis, & non habentes. Inquit enim: Qui se non continent, nubant, hoc est qui non habent singulare illud ac miraculosum donum, animo & corpore castitatem exhibendi. Item inquit: Non peccant, nubant. Item, velim inquit omnes esse, sicut ego sum. Sed vnusquisq; PROPRIVM donum habet ex Deo. Alius quidem sic alius verò sic.

Sed opera precium est videre, quomodo Argumentationem extruant. Sic inquirunt:

Quicumq; debet esse sine solitudine mundi & curare vt placeat Deo, is debet esse sine vxore.

Sed sacerdotes pontificij ad iuge Ministerium Domini vocati, debent esse sine mundi solitudine, & totam mentis intendere curam, vt placeant Deo.

Ergo sacerdotes pontificij, debent esse sine vxore legitima & honesta.

Respondeo. Vides, non ex claro textu, sed ex Ratiocinatione procedere argumentationem.

¶ 2

Dein-

DE CONIUG.

Deinde Maior est falsa, & prorsus Antichristi seu Diabolica 1. Timoth. 4. prohibet enim ceu lege, quadam, honestum coniugium. Nusquam autem sacrae literae sic docent. Sane, Paulus loquitur de dono, item de facto, & ait eos qui ex singulari Dei munere Castitatem animi & corporis acceperunt, liberius posse Deo seruire. Nequaquam autem dicit, eos qui Deo seruire volunt, oportere legitimum coniugium abiurare. Nam hoc foret contra Decalogum, & alia illustria verbi diuini testimonia, quibus coniugium praecipitur & commendatur.

Ad Minorem respondeo. Pontificij sacerdotes, non habent omnes donum castitatis, Corpore in mente pure viuendi, & inter multa millia, ne vnum quidem inuenias. Imò manifesta experientia testatur, eos non tantum ardere intus ingentibus flammis libidinum, Sed etiam Corpore eas exercere. Concubinis enim siue coquis, vti vulgò nominantur, passim ipsorum aedes repletae sunt. Romam, ipsam sedem pōtificis maximi intueri, quanta meretricum in domibus Missificorum sit lerna & infernus. Discurrunt etiam ibi in templis illa spectra, item Fauni & Satyri, id quod toti mundo notum est.

Omnium

SACERDOTVM.

Omniū igitur maximè immundi sunt illi pontificij, sacerdotes, spiritualiter & corporaliter. Spiritualiter quidem, quia fornicantur cum Idolis, inuocant sanctos, procumbunt ad statuas, honorant truncos genuflexionibus, accensis candelis, thurificationibus, ornamentis, circumportationibus, acclamationibus, prædicationibus etc. Corporaliter verò, quia suis fornicationibus deformant sacerdotum dignitatem, dedecorant societatem hominum, hoc est respublicas, conspurcant Oeconomiam accersunt Sodomiticis suis flagitijs, priuatas & publicas pœnas.

Hæc cum ita reuera sese habeant, quomodo igitur quærent pontificij illi sacerdotes, quæ Deo placent? Imò potius totis viribus querunt, quæ Deo displiceant, idq; manifestè probari potest, Quia contra Dei præceptum 1. Timot. 4. abiurant honesta coniugia, Quia contra Christi præceptum, offerunt corpus & sanguinem Christi. Is enim inquit, Accipite comedite. Quia contra Christi præceptum, laicis subtrahunt sanguinem Christi, non minus pro laicis, quàm pro vinctis aut rasis sacrificalis profusum. Et Christus clara voce inquit: Bibite ex hoc OMNES. Quia contra Dei præceptum, inuocant mortuas creaturas. Nam

DE CONIUG.

Hæc Dei vox perspicua est, Dominum Deum tuum adorabis etc.

Sunt igitur Diabolica illusiones, quod illi Idolatra, & manifesti fornicatores, querant qua Dei sunt, imo querunt qua sunt contrariou

VIII.

RATIOCINATIO.

EX DICTO I. Corint. 7.

Si ad tempus abstinendum est à re uxoria propter orationem I. Corint. 7. Ergo illi qui perpetuò orare debent, in vniuersum à coniugio honesto abstinere debent.

Sed sacerdotes pontificij, quotidie debent vel orare, vel sacrificare, vel tingere.

Ergo sacerdotes pontificij, perpetuo debent ab honesto coniugio abstinere.

Respondeo. Non tota Maior ex verbo Dei sumitur. Attexitur enim Antichristi, seu ipsius Diaboli prohibitio coniugiorum honestorū. Nam Paulus non de cælibibus docet, sed coniugatos instituit, quorum quidem coniugium egregiè approbat. Item dicit eam abstinentiam,

SACERDOTVM.

am, vtriusq; coniugis consensu fieri oportere,
Non ait legitiman viri & mulieris coniugium
improbari, aut abiurari debere: Item inquit,
& ITERVM conueniatis, ne tenter vos sata-
nas, propter in continentiam vestram. Quid
igitur ista ad demoniacam papæ legem, de pro-
hibitione Coniugij honesti inter sacerdotes per
omnem vitam? Apparet igitur non tantum
stolidissimè, sed etiam maliciosissimè detorque-
ri pulcherrimum S. Pauli dictum.

Minor quoq; non in omnibus partibus est
Consentanea verbo Dei. Nam sacerdotes pon-
tificij, non tenentur sacrificare quotidie ex præ-
cepto Christi, Ratio euidens est, quia nusquam
id sacerdotibus noui Testamenti præcepit Chri-
stus. Imò iubet Accipere, comederem, bibere,
hoc est distribuere suum Testamentum. Itaq;
Missificantes sub papatu, non faciunt quod
Christus sancit & iussit, sed quod Antichri-
stus iniunxit.

Deinde sacerdotes in suis orationibus
& Missis, sunt Idolatrae, mortuas creaturas
adorantes & colentes. Id quod contra Deum
est.

Baptisant porrò campanas & in Baptismo

Z 4 ^{io.}

DECONIUG:

in fantum, exorcisant aquam & Sal, id quod
superstitiosum est, quia aqua & Sal non pec-
carunt, nec sunt creaturae obfesse à Diabolo,
sed pertinent ad hoc dictum: Omnis creatura
Dei bona est.

Debebant igitur sacerdotes pontificij,
ista impia & superstitiosa opera intermittere,
ac potius Paulinae institutioni sese accommo-
dare.

Præterea Coniugium honestum, non
pugnat cum ordine vlllo, congruente cum ver-
bo Dei. Nec impedit bonum ordinem. Magistra-
tus est ordo, seu status vitæ, a Deo ordinatus,
& quidem debent illi quotidie Ius dicere, &
grauissima sua munia obire. Sed coniugium
non impedit Magistratum, nec pugnat cum eo
vitæ genere.

IX.

RATIOCYNATIO EX
VERBIS CHRISTI ET
Pauli.

Quicquid liberum est, id licet abinrere
vel seruare.

Con.

SACERDOTVM.

Coniugium est liberum permissum à Christi.
sto. Matth. 19. & à Paulo 1. Corinth. 7.

Ergo liberum est sacerdotibus pontificijs,
abiurare Coniugium honestum.

Respondeo ad Maiorem, quæ falsa est.
Non enim omnia, quæ liberè nobis permissa
sunt, licitum est abiurare: Nam abiuratio ne-
cessitatem statuit, ac tollit libertatem. Libe-
rum est comedere vno die, vel non, Sed in vno
uersum abiurare esum, id in vitio est.

Ad Minorem respondeo, Non tamen sim-
pliciter, aut absq; conditione, hominibus Con-
iugium est permissum liberum, id quod Minor
asolute inuoluit ac contegit, nempe illis est libe-
rum permissum coniugium honestum inire vel
non inire, qui donum Dei singulare, eximium
& rarum castitatis, spiritu & corpore præ-
standa, acciperunt. Diserte enim Christus in-
quit: Non OMNES capiunt verbum hoc, sed
quibus DATVM est. Item qui potest capere,
capiat.

Illis verò, quibus NON est datum, &
Qui NON possunt capere. Item, Qui NON pos-
sunt continere, nequaquam libertas concedi-
tur.

DE CONIUG.

tur, matrimonium honestum contrahendi, vel non, hoc est manere cœlibem, aut Coniugium honestum abiurare. Sed expressis verbis mandatur à Christo: Homo adhærebit uxori suæ. Erunt duo in carne vna. Et Paulus præcipit grauissimè: Propter fornicationem VNVSQVISQVE (hæc est vniuersalis de illis, non habentibus Angelicum castitatis donum) suam uxorem habeat. (Audi inquit habeat, non dicit abiuret coniugium honestum) Et vnaquaq; suum virum habeat. Item: Quod si non continent, nubant. Melius est enim nubere, quam vri.

Ex diametro itaq; lex pontificia, cum doctrina Christi & Apostolorum eius pugnat. Nam omnibus illis pontificijs sacerdotibus, ab iurantibus Coniugia honesta, DATVM esse à Deo hoc donum vt spiritu & mente castitatem Angelicam, per omnem vitam possint præstare, non solum incertum, sed palam quoq; falsum est.

Vbi igitur Christus inquit: Non omnes capiunt verbum hoc, Sed quibus datum est. Et, Qui potest capere, capiat. Ibi papa contra proclamat: Omnes sacerdotes debent capere, & abiurare honesta coniugia. Quid igitur

SACERDOTVM.

tur est Antichristum sese prabere, si hoc non est.

Patet itaq; fraus magna, quod ijs, quibus Deus propter naturæ infirmitatem, præcepit Coniugium honestum: pontificij nefario prohibent.

Abusus autem horum dictorum: Nihil erit vobis impossibile. Item, omnia possum per Christum, qui me confortat, huc nihil pertinent. Nam vicissim audi: Non tentabis Dominum Deum tuum. Si non habes Angelicæ continentie donum, non debes repudiare istud remedium, à Deo tibi, sic existenti, nõ tantum concessum, Sed etiam mandatum. Sicut enim iuste perit, qui pontem firmum in conspectu habens, tamen, quia omnia se posse per Christum crederet. Ipsum profundum ac rapidum flumen vellet siccis pedibus penetrare: Ita etiam merito libidinibus inconcessis sese polluit, qui sine coniugio honesto, cum non habeat Angelicæ castitatis donum, vitam inter homines vult agere.

Imò casta vita extra Coniugium, est quiddam consequens diuinum Castitatis Angelicæ donum. Oportet itaq; te prius certò ac reuera donum illud eximium castitatis habere, quam te ad viuendum extra coniugium honestum, obstringas.

Sec

DE CONIUG.

Sed Antichristum decet, ordinem rerum inuertere, ac tanquam ἀντιχριστός, Deo sese audacter opponere. Docet autem experientia toto terrarum orbe, inter multa millia sacerdotum, abiurantium coniugium honestum, ne unum quidem reperiri, cui postea donum hoc castitatis spiritu & corpore, donetur. Quid igitur vexantur homines? Sed Antichristum decet, hac in parte esse publicum Coniugij honesti hostem.

X.

RATIOCINATIO.

EX LIBERA PERMISSIONE
Christi & Pauli.

Quicquid liberum est permissum, aut consulitur, id non est impossibile prælitum. Nam quomodo consuleretur, quod esset impossibile.

Sed Coniugium, à Christo & Paulo permittitur liberum, & consulitur castitas.

Ergo sacerdotes pontificij debent abiurare honesta coniugia.

Respondes. Stoliditas, imo pertinax malicia

SACERDOTVM

licia ubiq; sese prodit. Primum autem plus est
in Conclusionem, quam in præmissis. Imò est Ad
ditamentum pontificale, quod vocat Paulus
doctrinam Dæmoniorum. Ruit igitur tota con-
tignatio.

Deinde. Maior est indistincta, quia habet
illam limitationem. scilicet ijs, quibus liberum
permittitur, aut consulitur aliquid. Nam accu-
rate obseruandum est, quid, quomodo, quibus
consulatur aut liberum permittatur. Maior
itaq; non est vniuersalis.

Minor quoq; perplexa & insidiosa est,
Quia non explicatur quibus, et quomodo per-
mittat Christus, aut consulat Paulus. Nam
Christus disertissime distinguit inter habentes
DONVM castitatis vere et Sanctæ, ex singula
ri ac raro Dei munere. Et inter non habentes.
Non OMNIBVS inquit est DATVM. Item, Qui
POTEST capere, capiat. Sunt Eunuchi inquit,
qui se castrauerunt propter regnum Dei. Do-
cet quosdam homines tales esse, non OMNES,
ac non iubet considerari sacerdotes tantum,
aut peculiarem ordinem hominum in vita hu-
mana, Sed eos inquam TANTVM, quibus
DATVM est, Quiq; POSSVNT capere. Ergo
& reliquis non permittit liberum Coniugium, sed
repetit

DECONIVG:

repetit eis primam illam Institutionem: Homo adhaerebit uxori suae. Et erunt duo in carnem unam.

Paulus consulit quidem castitatem spiritus & corporis, sed clara voce id consilium restringit TANTVM ad eos, qui DONVM castitatis à Deo habent. Sic enim inquit: Velim autem OMNES (Nec tamen ibi de solis sacerdotibus loquitur, sed de tota Ecclesia Christi) omnes in quàm homines esse, sicut me ipsum. Sed vnusquisq; proprium DONVM habet ex Deo. Alius quidem sic. Alius verò sic. Postea igitur subiunget: Qui se non CONTINENT (hoc est non habent illud castitatis DONVM) nubant. Melius est nubere, quam vri. Item, propter fornicationem &c.

Ista saepius iteranda sunt, propter Argumentorum pontificiorum insulsitatem; vt rudiores tantum verbis Christi & Apostoli, imitantur, neq; patiantur sese prestigijs demoniacarum doctrinarum inde abduci.

Minor igitur sic limitanda est. Non omnibus permittitur ea libertas, neq; consulitur omnibus, sed ijs duntaxat, qui peculiare Donum castitatis verè ac miraculose, à Deo acceperunt.

Ra-

RATIOCINATIO.

EX ALIO DICTO.

Roma .8. Qui in carne sunt, Deo place-
re non possunt.

Sacerdotes pontificij in honesto coniugio
viuentes, essent in carne.

Ergo sacerdotes pontificij, in coniugio
honesto viuentes, Deo placere non possunt.

Respondeo. Non tam in sulstas, quam
effrenis malicia in detorquendo hoc etiam
Pauli dicto, detestanda est. Nam Paulus inter
se hæc duo opponit: In carne esse. Et: In Spiritu
esse.

In carne esse, significat per spiritum san-
ctum renatum esse, excitari, ac regi in noua
obedientia.

Infert igitur: Vas autem in carne non
estis, sed in spiritu. si tamen spiritus Dei habi-
tat in vobis. Item, si autem spiritu facta carnis
mortificaueritis, viuetis.

Nil.

DE CONIUG.

Nihil itaq; hic de coniugij legibus docet Paulus, sed omnibus pijs ex æquo instillat doctrinam de frenanda carne, eiusq; concupiscentijs.

Ex hisce intelligitur, Minorem non solum fanaticam esse, sed & contumeliosam in præcepta, de honesto Coniugio esse. Nam si in carne viuere, idem est quod in coniugio viuere, nullum coniugium Deo placere potest, contra tot Decalogi præcepta, & alia sacræ scripturæ illustria testimonia.

XII.

RATIOCINATIO.

EX DICTO PAULI

I. Timoth. 5.

Adolescentiores Viduas deuota: Cum enim lasciuire cæperint aduersus Christum, nubere volunt, habentes damnationem, quia primam fidem irritam fecerunt.

Ergo sacerdotes pontificij, debent adiurare honesta Coniugia, per omnem vitam non ineunda.

Respondeo. Quæ est consequentia? Nulla. Omnes

SACERDOTVM.

Omnes igitur sani homines, non modo fatuitatem in talibus nanys perspicunt, sed etiam Spiritum vertiginosum. Nam cum lex de prohibitione Coniugij inter sacerdotes, non sit à Deo fundata, ideo tam turpiter verbum Dei detorquetur.

Nihil autem prorsus vox Pauli continet, de Coelibatu sacerdotum. Deinde fides prima neq; in hoc loco, neq; vspiam alibi in sacris literis, significat votum coelibatus. Neq; legitur, isias viduas vomisse castitatem. Sed hoc reprehendit Apostolus, quod lasciuiani contra Christum, Item quod fide in Christum abiecta, reuertantur ad iudaismum, infidelium matrimonio sese iungentes, & cura impijs fidem mutantes. Neesse est igitur, Pontificios illustriora sacra scriptura testimonia proferre, si velini suam legem de prohibitione Coniugij sacerdotum, toti Ecclesia persuadere.

XIII.

RATIOCINATIO.

AB EXEMPLIS.

Nullum legitur exemplum in Ecclesia Christi, quod sacerdotes duxerint uxores, licet in iusto crescentis Ecclesia coniugati viri sint delicti in Episcopos.

At

Ergo

DE CONIUG.

Ergo sacerdotibus, quia abiurarunt honesta Coniugia, nunquam per omnem vitam concedendum est honestum coniugium.

Respondeo. Est fallacia secundum non causam ut causam. Nam in historia Ecclesie, non solent eiusmodi res omnes describi. Satis autem est in Ecclesia Dei:

Primum, quod habeamus *VS* ipsum, hoc est vocem Dei, obligantem omnes homines ad honestum Coniugium, quibus non est cœlitus *DATVM* castitatis vera ac miraculosa *DO- NVM*. *Math: 19. 1. Corinth: 7.* Ex hoc igitur *DIVINO IVRE*, quod nullus Angelus aut homo infringere debet, de factis iudicium est faciendum.

Deinde habemus factum, quod Episcopi in primitiva Ecclesia aliquot seculis optima conscientia vixerint in Coniugio. Quod & sacerdotes, ac reliquis Clerus honesto coniugio vsu sint, Deoq; seruerint. Lex Pontificij fuit ignota. Imò cum Antichristus ea lege, doctrinam Dæmoniorum, ut vocat Paulus *1. Timoth. 4.* Præderet, plurimis in regnis, sacerdotes ex *IVRE DIVINO*, quod hætenus aliquoties adscripsimus, sese graviter opposuerunt. Sed vicit tyrannus Antichristi,

SACERDOTVM.

christi, IVRVE DIVINO oppresso, ut & do-
ctrinam Christi, verosq; eius cultus oppressit,
& Idola passim in iempla inuexit.

Habemus insuper exempla Orientalis
Ecclesie, qua legem istam pontificum Romano-
rum, tanquam Demoniorum doctrinam. 1. Ti-
moth: 4. Constante reiecit, ac honesta sacerdo-
rum Coniugia retinuit, ac retinet adhuc, sicut
& Calabri & Moschi etiamnum sacerdotum
Coniugia iuentur.

Testatur historia, post mille annos demum,
sacerdotes in Germania coactos esse, ab honestis
Coniugijs sese abdicare, & paulatim fornican-
di licentia, vero timore ac cultu Dei extincto,
sacerdotibus adhibuit. Nam iusto Dei iudicio
Idolatrie, hoc est fornicationi spirituali, adiungi
debit corporalis fornicatio in templo Dei, ut
hoc pacto Nota Antichristi Romani, essent con-
spetiores ac terriores.

XIII.

RATIOCINATIO.

AB EXEMPLO A- postolorum.

Quicquid fecerunt Apostoli, id sacerdoti-
bus quoq; pontificis faciendum est.

Aa 2

Sed

DE CONIUG.

Sed Apostoli, antequam scirent Euangelium, habebant quidem uxorem, sed postquam didicerunt Euangelium, & Apostoli facti sunt, consortium & officium maritale reliquerunt.

Ergo & Pontificij sacerdotes, utpote sub Euangelio uiuentes, debent abiurare coniugium honestum.

Minorem probant, Quia Petrus inquit. Matth: 19. Luca 18. Ecce nos relinquimus OMNIA, & secuti sumus te. Item, Omnis que reliquerit domum, vel fratres, vel sorores, vel patrem, vel matrem, vel UXOREM, vel filios, vel agros, propter nomen meum, centuplum accipiet, & vitam aeternam possidebit.

Respondeo. Mirum est, viros eruditos & cordatos, tantum insulsiatam, imò maliciam in peruertendis scriptura sacra dielii tolerare. Sed ad argumentum respondebimus.

Maiores aperte falsa est. Quis enim unquam, hanc uniuersalem in verbo Dei legit? Num sacerdotes pontificij etiam sic currem per orbem terrarum docendo Euangelium, ut Apostoli? Num similiter Miracula adem? In quibus autem Ministri verbi Dei Apostolos imitari debeant, in epistolis ipsorum satis liquet, nempe in

SACERDOTVM.

pe in doctrina, in fide, in Confessione, in Con-
stantia, in tolerantia crucis, in refutandis falsis
dogmatibus & cultibus, & similibus rebus. Pro-
hibitionem autem Coniugij, Apostolus non po-
stremus, disertis verbis appellat doctrinam da-
emoniorum. Sed Antichristus Romanus, eam le-
gem statuit. Ergo contra eximium Christi Apo-
stolum est, huic legi demoniaca, hoc est prohibi-
tione Coniugij, sese illigare atq; obstringere. Non
enim faciunt quod Apostoli sicerunt, quia con-
tra ipsorum luculentam doctrinam faciunt. Sunt
igitur Pontificij sacerdotes, aduersarij Pauli A-
postoli, organi Electi.

Minor quoq; falsissima est. Non enim tan-
tum omni verbo Dei destituitur, sed etiã contra
illud est. Nam Paulus testatur, Apostolos uxores
secum circumduxisse, ac sese eandem potestatem
habere 1. Corinth. 9. Item ait, Episcopum debe-
re unius VXORIS virum esse, hoc est in Coni-
ugio honesto viuere. 1. Timoth. 3. Tit. 1. Vanitas
vanitatum est, quod nugantur Pontificij, scilicet
ante ordinationem, quia hoc non est in textu.
Formam enim seu Ideam perpetuam Episcopi
describit, Semper talis esse debet in toto curriculo
sui Episcopatus, aliã & reliquas proprietates,
eodem Sophismate licetum esset eludere, quod in
principio talis esse deberet Episcopus, sed postea

DE CONIUG.

non. Sed hunc phanatissimum, merito explodit
Ecclesia Christi. Si porro pontificia historia vera
sunt, Petrus conjugem suam agnouit. & consolatus
est, euntem ad Martyrium. Insuper audi
Apostolum conionantem: Vxori vir debuum
reddat. Similiter autem vxor viro. Hac sine
omni omnium ordinum in genere humano dis-
crimine, pronunciat tanius Apostolus. Constat
ex historijs, etiam post Apostolorum tempora,
Episcopos in Coniugio honesto vixisse. Sunt igitur
ipsius ~~et~~ ^{et} ~~id~~ ^{id} ~~em~~ ^{em} commenta, ista non pertinere
ad sacerdotes.

Quod ad dictorum Christi allegationem,
& peruersissimam applicationem attinet, mali-
cia est manifesta. Nam Petrus ibi perspicue
de facultatum relictione loquitur. Occasio erat,
quia Christus cuidam adolescenti, eia, pradiuini,
arroganti sibi legis diuinae impletionem, mandat,
ut diuenditis omnibus, qua possideret, usq; di-
stributis inter egenos, se sequeretur. Is vero hac
voce audita, deserto Christo discedit, mauiolens
relinere suas opes, quam ijs amissis, Christum
pauperem sectari. Ibi Petrus inquit: Ecce nos
reliquimus OMNIA (scilicet qua possedimus.)
& secuti sumus te. Nihil igitur hic de relictione
vxo-
ris loquitur. Imò si hoc fecisset Petrus, pec-
tasset. Nam Paulò ante Christus legem Coniugij
repetit-

SACERDOTVM.

repetierat: Quod maritus VXORI adherere debeat. Quod duo in carne una esse debeant, se-
seq, non seiungere.

Quod verò Christus pollicetur illis, qui
VXORES relinquunt propter suum Nomen, re-
tribulationem multiplicem, nequaquam docet,
sacerdotes noui Testamenti, debere honestum
Coniugium abiurare, aut non viuere in Coniu-
gio in suo Ministerio. Id verò ne per somnium
quidem animo concepit Christus. Sed hæc est do-
ctrina. Prædicit Christus propter Confessionem
sui Nominis, hoc est doctrina sancta, crucem,
persecutionem, exilia, supplicia. Ibi igitur pro-
missionibus luculentis consolatur confessores, si
forte contingat, ut per tyrannos abigantur ab ux-
oribus & liberis, vel coniuges rapiantur ad
Martyria, trucidentur.

At sacerdotes pontificij, extra tales perse-
cutiones, sua sponte abiurant honesta coniugia,
& Papa tanquam ævtriusq, lege sancit, ac pro-
hibet in vniuersum omnibus sacerdotibus Con-
iugia honesta.

Impijssimum itaq, scelus est, dictum Chri-
sti luculentum, tam nefaria malicia, ad doctri-
nam demoniorum detorquere. Quod autem
Spiritus Antichristi nihil erubescit, illa coram
voto mundo ebuccinare, ac libris impressis vul-
gare.

A a A gares

DE CONIVG.

gare, id Diabolo impudentissimo imputandum est, miserimos homines tam horribiliter fascinant.

XV.

RATIOCINATIO.

Si oportet Episcopum unius uxoris esse maritum, Iohannes Euangelista cælebs, non fuit Episcopus.

Sed Iohannes Euangelista cælebs, fuit Episcopus.

Ergo non est de necessitate, ut Episcopus sit maritus.

Respondeo. Maior est fanatica, & non habet firmam coherentiam. Nam & oportet Episcopum esse unius uxoris virum: Est enim hæc regula à Paulo per Spiritum sanctum tradita: Et Iohannes cælebs, fuit verus Episcopus. Regula autem illa superior, & communis, non tollit exceptionem, quam nulla lex humana facere debet, sed quam ipse Deus facit. Excipit autem eos TANTVM, quibus DAT peculiare & miraculosum donum castitatis. Ergo hæc peculiaris exceptio, non pendet à lege humana, sed à mi-

SACERDOTVM.

à miraculoso Dei dono. Debent igitur omnes Episcopi & sacerdotes, quibus hoc miraculosum donum NON est concessum, iuxta Pauli sententiam, vnius uxoris mariti existere.

Impie itaq; facit Antichristus, quod contra S. Pauli, tanti scilicet serui Iesu Christi, manifestam doctrinam, legem vniuersalem statuit, quod omnes sacerdotes ab honesto matrimonio abstinere debeant, ac voto seu Iuramento eos adstringit, quibus quidem a Deo non est DATVM, ut possint mente & corpore caste viuere, estq; reuera illa Cacodemonum doctrina, de qua idem Apostolus Christi x. Timor: 4. prædicat, & istis infamibus Nominibus, autores atq; exactores istius legis, de prohibitione Coniugij in certo vita genere, publicè insignit. Vocat enim ipsos, Spiritus impostores, & addit qui sint inspiratores, nempe Damonia. Debebant autem ad hanc tam perspicuam Prophetiam Apostoli gentium, aut potius ipsius Spiritus sancti, cohorescere pontificij, ac legem illam absq; mora abolere. Sed idem Apostolus docet, Diabolum esse efficacem in filijs incredulitatis. Papatius nimis profundè sese in Antichristi notas immergit, ut ipsi sit difficile eluclari.

XVI.

Aa 5 RATI

DE CONIUG.
RATIOCINATIO.
A STATVTIS PAPARVM
Romanorum.

*Quicquid Pape Romani statuunt, id vni-
uersa Christi Ecclesia tenetur obseruare.*

*Sed Calixtus, Syricus, Gregorius septi-
mus, statuerunt, sacerdotes non debere honestum
coniugium contrahere, sed illud abiurare in vni-
uersum.*

*Ergo lex, qua prohibentur sacerdotes du-
cere uxores, ac iubentur Coniugium abiurare,
totam Christi Ecclesiam obligat.*

*Respondeo. Maior est fulsissima, quia ver-
bum Dei nusquam hoc docet. Imo vox Christi
omnes Apostolos obligat, ne quid in Ecclesia do-
ceant aut mandent, quod non Christus ipse tra-
diderit, vel in genere, vel in specie. Sic enim in-
quit: Docentes eos seruare omnia, quaecumque
mandavi vobis. Matth: 28.*

*Nihil hic iactantias inanes curamus,
quod Papa sit vicarius Christi, quod sit successor
Petri. Nam si talis reuera esset, non deberet se
Christo opponere, & contra eius verba quic-
quam statuere.*

Nam

SACERDOTVM.

Nam Vicario non fas est, ut quaquam
contra sui Domini verba sanciat. Sed Papa pro-
hibet Coniugia sacerdotum, quæ Christus non
prohibuit. Christus inquit: Dominum Deum
unicum adorabis. Papa contra inquit, sanctos
mortuos inuocate. Christus dixit. Bibite ex hoc
omnes. Papa inquit contra, vos laici non debetis
ex calice bibere sanguinem Christi. Christus di-
xit: Nolite ire in heremum & cellas, quasi
Christum, hoc est Religionis ergo. At Papa ait:
Ite in cellas, & eas quidem varias, ut Augu-
stinianas, Benedictinas, Franciscanas, Bernhar-
dinas, Iesuinæ, &c.

Insuper quis hoc potestatis tribuit Papa
Romano, ut toti Ecclesia Christi leges dicat?
Imo Ecclesia Orientales non parent Romano
presuli, & rectè quidem: Nulla enim diuina
lex ipsas obstringit.

Quod ad Minorem, isti Papa, fuerunt
hac in parte ministri demoniorum, & veri Spi-
ritus impostores. Nam sic Apostolus Paulus,
prohibentes nubere, claris verbis appellat. x. Ti-
moth. 4.

Sed spiritibus impostoribus, demoniacas
leges crepanibus, non est obtemperandum. Ergo
nec istorum Paparum statuis parendum est.

Aug.

DE CONIUG.

Anteferimus igitur statum istorum hominum qualiumcumque, vocem Archiepiscopi nostri Iesu Christi qui inquit: Erunt duo in carnem unam. Nec excipit ullos, nisi qui singulari dono Castitatis à Deo sunt, ex omni reliquorum hominum cœtu excepti. Anteferimus & Pauli vocem, qui sine discrimine omnibus præcipit, ut qui se continere non valet, conjugium honestum expetat, neque ibi ullos hominum status excipit, non tempus describit aut susceptum statum aliquem, vel postea. Ubi autem Deus non discernit ibi non est in regnum hominibus discernere, præsertim cum obligatione conscientia.

XVII.

RATIOCINATIO.

A PATRVM SVFFRAGIIS.

Quidquid patres censuerunt in suis scriptis, id rectum est.

Sed Hieronymus & alij nonnulli, vehementer stabilunt cœlibatum sacerdotum.

Ergo sacerdotes debent abiurare honesta Coniugia.

Respon-

SACERDOTVM.

Respondeo. Maior falsa est. Nam leges
Ecclesie Christi, conscientiam obligantes, non
pendent ab humana autoritate. Deinde, sicubi
patres, quocumq; tandem censeantur nomine, a-
liquam legem ponunt, contra Dei verbum, tum
potior est habenda ratio verbi diuini, & patrum
errata adscribenda sunt carni humana, & malo
Spiritus impellenti, idq; ex hoc principio, Qui
peccatum facit ex Diabolo est, teste Iohann x.
Iohan: 3.

Ad Minorem respondeo. Sed id fecerunt
contra verbum Dei. Nam Christus & Paulus
diserte mandant, ut qui non habent donum casti-
tatis pura, coniugium honestum incant. Matth:
19. x. Corin: 7. Est igitur hic neuis, imò hoc
erratum patrum, nequaquam probandum.

Si auctoritas Valere debet, aequissimum
est, ut auctoritas diuina preponderet. Estq; vox
horrenda, prohibitionem Coniugij honesti, esse
doctrinam Demoniorum. Vidit enim Spiritus
Dei in Paulo, Antichristum hanc infamem
Notam vel maximè habituram, nempe legem
de prohibitionem Coniugij sacerdotum.

XVIII.

RATI

DE CONIUG.
RATIOCINATIO.
A CONCILIORVM
Decretis.

Quicquid Concilia decernunt, id omnes
Christi Ecclesia tenentur observare.

Sed quedam Concilia prohibuerunt sacer-
dotibus coniugia honesta.

Ergo tota Ecclesia Christi, tenetur hoc sta-
tutum observare.

Respondeo. Maior falsissima est. Nam
eiusmodi Axioma, in verbo Dei non est tradi-
tum. Est igitur Axioma Antichristianum.
Nam hac lege Papa Romanis, quicquid libuit
Ecclesie obruserit. Ecclesia autem Dei, vera,
istud potius habet principium: Omnes Christi, vo-
cem eius audiunt, alienum non sequuntur. Item:
Si quis aliud Euangelium docuerit, Anathema
sit. Item: Si quis hanc doctrinam, ab Apostolis
traditam, non attulerit, sit Anathema, Item: Si
quis non dixerit iuxta verbum hoc, id est tradi-
tum à Prophetis, non erit ei matutina lux. Ad
legem potius, & ad testimonium.

Conciliarum porro piorum auctoritas ma-
ximè

SACERDOTVM.

ximi quidem ab omnibus Christianis facienda est, sed cum hoc perpetuo discrimine: Omnia probate, quod bonum est tenere. x. Thessal: 5. hoc est ut liberrimo spiritu, ea, qua non conveniunt doctrinae Prophetarum & Apostolorum, rejiciantur. Qua verò eis consentanea sunt, recipiantur, non quia Concilia ista dielant, sed quia ex illustri verbo Dei id proferunt. Nam concilia nulla in hoc mundo, potestatem habent condendi novos fidei articulos, aut quicquam statuendi aut iubendi, quod verbo Dei tuculemo contrarium est. Sicut enim Deus, est supra omnes creaturas, Ita verbum ipsius, antefurendum est omnium Angelorum aut hominum decretis.

Ad Minorem. Impie autem, & nefarie, hoc est contra verbum Dei perspicuum prohibuerunt. Nam Paulus disertè proficitur, esse Impostorum spirituum, & demoniorum doctrinam, prohibere coniugia. Estq; prophetia de Antichristo. Nam iste tam terra nota debuit sese insinquare ac infamare. Neq; est postrema Antichristi nota, sacerdotum pontificiorum omnium, manifesta abiaratio honesti coniugij, & effrenis fornicatio, qua uniuersus mundus polluitur. Decet enim fornicationem spiritualem fornicatio corporalis, tanquam comes indiuisus, ut historia omnium temporum ostendunt.

Deinde

DE CONIUG.

Deinde constat, quaedam Concilia diuersim statuisse. Vt in Concilio Nibeno, Gangrensi, Constantinopolitano Sexto &c.

XIX.

RATIOCINATIO.
A VOTI RELIGIONE.

Quidquid vouisti, sancte etiam prestandum est.

Sed sacerdotes Pontificij, vouerunt ac iurauerunt, se per omnem vitam ab honesto Coniugio abstenturos esse.

Ergo sacerdotes Pontificij, tenentur per omnem vitam abstinere ab honesto coniugio.

Minorem operose probare nitumur, ex dictis veteris Testamenti, de Votis sonantibus.

Respondeo ad Maiorem. Duplicia sunt vota, pia scilicet seu licita, cum verbo Dei congruentia, & impia seu illicita, à verbo Dei aliena. Maior itaq; est indistincta. Debet igitur Maior tali pacto limitari, Quidquid iuxta verbum Dei vouerunt homines, id debent prestare.
Quod

DE CONIUG.

enim satis est, demonstratum esse, sacerdotum Pontificiorum iuramenta, quibus de obstrinxerunt ad castitatem impossibilem, esse temerariam & impiam, hoc est, contra verbum Dei.

Hoc tantum addo, quod vetera statuta, multò fuerunt mitiora & humaniora, recentioribus. Nam olim sacerdos ducens uxorem, ab ordine tantum remouebatur. Nunc autem carceribus puniuntur, & vita priuantur sacerdotes, uxores ducentes, id quod multa exempla hoc nostro seculo testantur. Hac autem crudelitas, respondet ipsi Demoniorum doctrinae. Timoth: 4. Diabolus enim est mendax & homicida. Semper coniuncta sunt, falsa dogmata & crudelitas.

XX.

RATIOCINATIO, EX STATV PONTIFICIO.

Opes Ecclesie sunt conseruanda.

Sed si sacerdotes Pontificij, viuere deberent in Coniugio honesto, tum Opes illae Ecclesiasticae attenuarentur, nec tot persona ad eas accessum haberent.

Ergo sacerdotes Pontificij debent abiurare honesta coniugia.

Respon

SACERDOTVM.

Respondeo. Maior est indistincta. Addendum enim est: Non contra Dei verbum. Nam opibus Ecclesie studere, contra Dei verbum, cum exitio animarum, & scelerum adauktione, non est licitum. Non itaq; quouis modo opes Ecclesie conseruanda sunt.

Deinde Minor est fallacia secundum non causam vt causam. Nam non sunt facienda mala, vt eueniant bona, teste Paulo. Praterca non est vera Minor. Nam vsum fructum tantum perciperent sacerdotes coniugati, Possessiones autem manerent Ecclesie, nec ab aliena ventur.

Quod autem pauciores opibus Ecclesie frui possent, id quoq; non tollit *IVS DIVINVM*. Nam in Papatu plerumq; sunt opulentissima Ecclesia. Deinde satis numerosa persona foueri possent, si iusta proportione earum opum fieret distributio, hoc est, vt fuci ignaui, non plus absumerent, quam apicula laborantes. Insuper necessaria persona, pia, erudita, laboriosa, ad operas Ecclesie, verbo Dei comprehensas, diligende ac sustentanda essent, inuulibus, ociosis, impositis, impijs, decaetoribus, remotis. Sed Antichristus non debet audire licet sit reuelatus, donec aduentu Christi, suum iudicium subeat.

Bb 2 RATI

RATIOCINATIO.

Dimittere minus bonum, propter maius non est vituperandum.

Sed sacerdotes Pontificij minus bonum, nempe Coniugium honestum dimittunt, propter maius bonum, ut liberius Deo seruiant.

Ergo sacerdotes pontificij, abiurantes Coniugium honestum propter suas operas, non sunt vituperandi.

Respondeo. Maior est indistincta. Nam isti regule, necesse est hanc limitationem adiungi: Nihil contra verbum Dei, quocumq; tandem humano pretextu, statuendum vel agendum esse. Ac certum est, homines in delectu ac secretionem bonorum, sæpius errare, & vana quadam persuasionem decipi.

Deinde Minor simpliciter neganda est. Nam primum, Coniugium honestum, est ordinatio & mandatum Dei, ut omnes, qui Angelico castitatis dono pradi non sunt, eo vite genere viuantur. Sed sacerdotum Pontificiorum, Monachorum

SACERDOTVM.

horum, plerag, & precipua opera, non habent
ordinationem aut mandatum Dei, imò cum ijs
pugnant. Nam Missificatio illa priuata, & ob-
latio Christi, non est verbo Christi sancita. Inuo-
catio sanctorum mortuorum, & ipsorum cultu-
ra, non est à Deo praecepta, sed prohibita. Dein-
de Coniugium honestum, non pugnat cum vera
seruiente Dei, nec eam impedit. Imò est quasi
officina pietatis, in qua exercicia fidei locum
habent vel maximè. Nec temere factum est,
quod sapientissimus & sanctissimus Deus, pri-
mo loco in secunda tabula Decalogi, Coniugi-
um posuerit. Caelibum verò in Decalogo, nulla
fit mentio.

Insuper expendant hoc omnes serio timen-
tes Deum, quod abiurantes honestum Coniugi-
um, sine singulari & miraculoso Dei dono, id
quod est perpaucorum, seruiunt ipsis Dæmoni-
bus x. Timoth: 4. Nam illi necesse est eos serui-
tium prestare, cuius legibus sese deuinxerunt.
Sed sine Dono peculiari & eximio Castitatis
Angelica, Pontificij sacerdotes abiurant coniugi-
um honestum. Ergo necesse est, ipsos Dæmonij
seruire, id quod sanè horribile audiui est, sed
vniuersalis experientia id comprabat. Quomo-
do? Vide. Attende. Nam primum illi vitiosi li-
bidinum affectus non feriantur in corde caeli-
bun,

DE CONIUG.

bum sed recurrunt dormientibus & vigilanti-
bus. Deinde vero passim vides, sacerdotum il-
lorum domus esse lupanaria, foveri Concubinas,
coquas. Tertio, alias quoque, & se & alios pollu-
unt, interdum clam, interdum aperte. Impossi-
bile enim, est hoc genus hominum ociosum, vi-
uens in saturitate, non ardere pravis concupis-
centijs, & scelera perpetrare.

Vanitas autem vanitatum est, quod di-
cunt, post votum, seu abiurationem honesti con-
iugij, posse à Deo donum Castitatis dari, præ-
sertim orantibus, & sese exercemibus in pietate.
Nam tu non debes tentare Deum, & hoc prius
abiurare, quod tibi non est certò concessum. Qui
scis tu arcanam Dei voluntatem, quod tibi po-
stea velit Angelicam castitatem largiri, præser-
tim cum sit singulare & rarum donum? Cur
omnes pontificij sacerdotes abiurant Coniugium
honestum, nec admittuntur ad sacerdotium, nisi
iuramento se obstringant, se per omnem vitam à
coniugio abstenturos? Num certum est, quod
omnibus illis Pontificijs sacerdotibus, Deus Vult
Castitatem spiritus & corporis tribuere? Unde
hac constant? Ergo antequàm te Voto aut legi
Cœlibatus perpetui obstringeres, debebas esse cer-
tus, quod haberes à Deo hoc Angelicæ continen-
tiæ donum, nec debebas tanto vinculo te immit-
tere, in

SACERDOTVM.

tere, in incerta, dubia, & periculosissima. De-
bebant & Episcopi considerare, qua conscientia
miseros homines tantis iuramentis obligare pos-
sint, cum Deus prohibuerit *x. Timoth: 4.* Cum
experientia publica testetur, talsa vouentes fieri
periueros, nec esse extra Coniugium honestè vine-
re, item cum talium fornicatorum cultus, aut
opera in templis, non placeant Deo, imò cum ta-
les impura sua vita, in aeternum exitium fra-
ntur. Sed ista surdis auribus cantantur. Auctori-
tas enim Pontificia, & amor voluptatum, &
metus periculorum memes & corda obcecant.
Sed quid filius Dei in nouissimo iudicio ad ista
dicit? Audies vroni.

DE SECVNDIS NVPTIIS.

Visum est docendi gratia, & de secundis
nuptiis pauca quedam subycere, ad cuitandos
veterum quorundam, & recentiorum errores.
Nam Tertullianus. Marcionis deliramentis fas-
cinatus, secundas nuptias in vniversum reycit.
Nec est Origenes eis equus. Pontifex autem
Romanus, secundas nuptias Ecclesiasticis quoq;
personis adimit, imò abolet & primas.

Sed licitum esse pijs hominibus, absq; ordi-
nibus

B b A

nunt